

در پاسداشت

مرحوم مهندس محمد عوض یارسا

ما می‌توانیم…

«اینجا مملکت من است، مملکت شما نیست». مرحوم حبیب نفیسی وقتی این جملات را می‌گفت ایمان قلبی داشت که فرزندان پلی‌تکنیک در گذر زمان آن را به خاطر خواهند سپرد و به بهترین شکل، ایمان و اعتقاد به وطن را با خلق موقعیت، بهبود آن و تخریب خلافانه‌اش برای تولد نوآوری اجرایی خواهند کرد… همین‌صفحه

روزنامه شرق

دوشنبه ۹ خرداد ۱۴۰۱ • ۲۸ شوال ۱۴۴۳ • ۳۰ می ۲۰۲۲ • سال نوزدهم • شماره ۴۲۹۱ • ۱۲ صفحه • ۱۰۰۰۰ تومان

در «شرق» امروز می‌خوانید:اعتراض ورزش سیاسی به ورزش سیاسی، برنامه‌های توسعه؛ ریل‌گذاری برای نرسیدن و یادداشت‌هایی از سیامک قاجارقیونلو، بابک زمانی، اردوان امیراصلانی

بیم تهران

گزارش تیتربک را در صفحه ۸ بخوانید

سعید روستایی جایزه بهترین فیلم از نگاه منتقدان در جشنواره کن را به مردم داغ‌دیده آبادان تقدیم کرد
همدردی سینماگران ایرانی با داغ‌دیدگان متروپل

۱۲

یادداشت‌روزنامه‌نگاران

بحران بی‌اعتمادی

نیلوفرمنصوریان

حادثه فروریختن ساختمان متروپل بار دیگر یکی از بحران‌های اجتماعی کشور را عیان کرد. بحرانی به نام بی‌اعتمادی که به شکافی میان مردم و مسئولان تبدیل شده است. این بحران با وقوع هر حادثه‌ای در ایران، به دلیل تناقض‌گویی‌ها و عدم شفافیت مسئولان امر جدی‌تر می‌شود، تا جایی که مردم دیگر کمتر حرفی را درباره حادثه باور می‌کنند، اما این فقط مردم کوچه و بازار نیستند که گرفتار این ماجرا شده‌اند؛ ما روزنامه‌نگاران هم این روزها درفضای بی‌اعتمادی دست‌وپا می‌زنیم. حالا دیگر ما هم وقتی از حادثه و خبر رویدادی می‌نویسیم، تله دلمان به درستی اطلاعات و آنچه از زبان مسئولان بیان می‌شود، شک داریم. نکته اینجاست که اغلب، راه‌های منطقی و حرفه‌ای دست‌یافتن به حقایق هم در دسترس نیست؛ چون کسی حاضر به پاسخ‌گویی نیست. به همین دلیل در سال‌های گذشته فاصله رسانه‌های داخلی با مردم هر روز بیشتر شده و رسانه‌های رسمی و معتبر مرجعیت خود را از دست داده‌اند. نتیجه آنکه مردم برای دستیابی به تازه‌ترین اخبار درباره حوادث روز به فضای مجازی و رسانه‌های خارجی اتکا می‌کنند و اینجاست که مرزهای میان حقیقت و دروغ بیش از قبل مخدوش می‌شود. در چنین وضعیتی تکذیب‌کردن‌های مکرر مقامات، تأکید بر صحت منابع رسمی و تلاش رسانه‌ای که ما در آن قلم می‌زنیم، برای برگرداندن آب‌های رفته به جوی و بازداشتن افکار عمومی از پذیرش شایعات فابده‌ای ندارد. مسردم آنچه را که نباید باور کرده‌اند و حتی تکذیب ما و مقامات را باور ندارند. اما چطور مردم به ما اعتماد کنند، وقتی امکان طرح همه مطالبات واقعی آنها در رسانه‌ها می‌موجود نیست؟ چطور می‌توانیم به بی‌اعتمادی مردم به خودمان و مسئولان پایان دهیم وقتی در حادثه‌ای بزرگ مثل فروریختن ساختمان ۱۰طبقه متروپل نتوانستیم صدای خانواده‌های داغدار باشیم؛ آنها که از سال‌ها استفاده از رانت و زدو بند برای ساخت غیرقانونی بناپی می‌گوند که حالا عزیزشان را زیر خروارها خاکش از دست داده‌اند؟ چطور می‌توانیم راوی صادق داستانی باشیم‌که خودمان هم در میان اخبار ضدونقیض و پرشانه‌باش، گیج و مبهوت دست‌وپا می‌زنیم؟ نمونه‌اش ماجرای بازداشت مالک متروپل در روز اول و خبر مرگ او در روزهای بعد است. روایاتی که فارغ از درستی و نادرستی آن نه ما نه مسئولان امر نتوانسته‌ایم مردم را به قبول آن راضی کنیم. چطور مردم به ما اعتماد کنند، وقتی خودمان هم نمی‌دانیم حقیقت چیست؟ ما و مردم همه در یک کشتی نشسته‌ایم. فرقی نمی‌کند در کدام رسانه داخلی قلم می‌زنیم، مهم این است که اعتماد مردم به ما سلب شده و دیگر اعتباری را که باید داشته باشیم، نداریم. اعتباری که جوهر و داروندار مااست. بذر هویت مااست. دوست داشته باشیم یا نه، مدت‌هاست که بخش بزرگی از نگاه‌ها به شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های فارسی‌زبان آن سوی مرزها دوخته شده است. حتی اگر اغراق کنند با دروغ بگویند، ما مقصریم چون حقیقت را نگفته‌ایم. چون نتوانسته‌ایم بگویم، چون اگر هم توان و نیت گفتش را داشته‌ایم، خودمان هم نمی‌دانسته‌ایم آن حقیقت چیست. چون نه ما و نه مسئولان کشور، سال‌هاست که در پذیرش واقعیت و بیان رنج‌های مردم صادق بوده‌ایم.

ادامه در صفحه ۵

گفت‌وگو با محمدرضا مرعشی پور
به مناسبت انتشار مجموعه داستانی از نجیب محفوظ

دوران ما نیز روایت خواهد شد

«خاکستر» عنوان مجموعه داستانی است از نجیب محفوظ که به‌تازگی با انتخاب و ترجمه محمدرضا مرعشی‌پور در نشر نیلوفر منتشر شده است. مرعشی‌پور پیش از این آثار دیگری از نجیب محفوظ ازجمله دو مجموعه داستان «خواب» و «جنایت» را به فارسی ترجمه کرده بود. در مجموعه «خاکستر»، او داستان‌های دو مجموعه پیشین را بازنویسی کرده…

صفحه ۱۱

شورای شهر بایتخت از تداوم فعالیت و زندگی در ساختمان‌های نایمن نگران است
و به مدیریت شهری هشدار داد

مردگران از وضعیت هشداردهنده تولید مرغ می‌گویند
موج جوجه‌کشی
خرید مرغ در بازار حدود ۳۵ تا ۳۰ درصد کاهش داشته و بازارهای عراق و افغانستان از مرغ ایران رویگردان شده‌اند

مردگران از وضعیت هشداردهنده تولید مرغ می‌گویند
موج جوجه‌کشی
خرید مرغ در بازار حدود ۳۵ تا ۳۰ درصد کاهش داشته و بازارهای عراق و افغانستان از مرغ ایران رویگردان شده‌اند

۵

سلاح غذایی پوتین

رئیس جمهور روسیه از بحران کمبود مواد غذایی برای بهبود موقعیت خود استفاده می‌کند

۴

گزارش «شرق» از آمار بالای **مرگ کودکان** در روستایی اطراف تهران

اینجا فقر مطلق هر روز جان می‌گیرد

نسترن فرخه: اینجا همه چیز بوی مرگ می‌دهد؛ از کانال فاضلاب و جوی‌های عمیق آب تا تکه‌های چوب روی هم سوارشده که نشانه‌ای از یک سرپناه به خود گرفته است. در این سال‌ها برای بیشتر این خانواده‌ها مرگ فرزند، روایت‌های تلخی را در سینه‌های‌شان به جا گذاشته و هرکس از پیر و جوان داستان مرگ‌های زیادی در همین حوالی را حکایت می‌کند. گویی که مرگ به واژه روزمرگی این آدم‌ها بدل شده است. حالا مادران داغدار زیادی در این زمین لم‌بزخ سال‌ها یا ماه‌هاست که عزادار از دست‌دادن‌های همیشگی کودکان خود به دلایل مختلف هستند؛ مرگ‌هایی که فضای ناامن حاشیه برای این کودکان ترسیم می‌کند. یکی را کانال عمیق فاضلاب عباس‌آباد می‌بلعد و دیگری را ریزش سقفی یا تکه‌های کوچک و بزرگ چوب یا بروز مشکل کلیوی، به دلیل مصرف آب آلوده و روایت‌های پردرد دیگر.

این گزارش را در صفحه ۸ بخوانید

محمد صدیق احمد

قدرت‌احمدیان

حسن دالایی‌افر

زین‌العابدین

سعید ازادان

پرونده ویژه در ضرورت بهره‌برداری از مزیت‌های کردستان عراق در گفت‌وگو با سعید اردلان و بررسی نقطه‌نظرات کارشناسان حاضر در نشست خانه اندیشمندان

اقلیم؛ «فرصتی» در آغوش ترکیه!

اقلیم کردستان عراق و جمهوری اسلامی ایران در برهه‌های تاریخی فراز و فرود فراوانی را در روابط و مناسبات خود تجربه کرده‌اند. گاهی شاهد روابطی گرم، صمیمانه و حسنه بین تهران و اربیل بوده‌ایم و گاهی هم مانند چند سال اخیر نوعی سکون و سردی در مناسبات دو طرف دیده می‌شود. فارغ از عوامل شکل‌گیری کسل سیاسی و دیپلماتیک فعلی بین ایران و اقلیم کردستان عراق، آنچه باید مد نظر قرار گیرد، این است که اقلیم به عنوان یک حکومت فدرال و بخشی از خاک همواره از جایگاه ویژه‌ای در سیاست خارجی جمهوری اسلامی برخوردار بوده است.

به هر حال عراق به عنوان سرریل ارتباطی ایران با محور مقاومت در سوریه، لبنان و فلسطین در اولویت سیاست خارجی تهران قرار داشته است. این در حالی است که به نظر می‌رسد اقلیم کردستان این اولویت خود را برای تهران از دست داده است. اما تغییر نگاه ایران از اهمیت ژئوپلیتیک اقلیم به عنوان همسایه غربی ایران کم نمی‌کند. شنبه هفته جاری نشستی در خانه اندیشمندان علوم انسانی با حضور قدرت احمدیان، استاد روابط بین‌الملل دانشگاه رازی، حسن دانایی‌فر، سفیر اسبق ایران در عراق و همچنین محمد صدیق احمد، دیپلمات پیشین اقلیم کردستان عراق در تهران برگزار شد تا روابط کنونی ایران و اقلیم از ابعاد و زوایای گوناگون مورد ارزیابی و کندوکاو قرار گیرد. بیرو آن «شرق» نیز از منظر خود سعی کرده است آسیب‌شناسی‌ای از چرایی سردی روابط ایران و اقلیم کردستان عراق برای مخاطبانش داشته باشد که این کالبدشکافی در گفت‌وگویی با سعید اردلان، دیپلمات برجسته کرد و تحلیلگر ارشد اقلیم کردستان عراق و مسائل کردی انجام شده است.

یادداشت

متن و حاشیه

ما می‌توانیم…

روزبه خسروخاور

«بنده از آن اشخاصی نیستم که به شما بگویم هر کار خارجی‌ها بخواهند می‌توانند در ایران بکنند، نه هر کاری ایرانی بخواهد، می‌کنند! یکی‌اش، همین پلی‌تکنیک است. مقاومت شدیدی در برابر ایجاد پلی‌تکنیک به وجود آمد تا جایی که در مقابل همان خارجی‌ها بنده یک جمله‌ای گفتم که خودم هنوز افتخار می‌کنم و آن این بود که گفتم مادامی که بیرق ایران اینجا هست، پلی‌تکنیک را به وجود می‌آورم. اینجا مملکت من است، مملکت شما نیست». مرحوم حبیب نفیسی وقتی جملات بالا را می‌گفت ایمان قلبی داشت که فرزندان پلی‌تکنیک در گذر زمان آن را به خاطر خواهند سپرد و به بهترین شکل، ایمان و اعتقاد به وطن را با خلق موقعیت، بهبود آن و تخریب خلافانه‌اش برای تولد نوآوری اجرایی خواهند کرد. در چنین بستری، دانشگاهی در ایران تأسیس شد که در بدو تأسیس به دانش‌جویان در سال‌های انتهایی دهه ۳۰ شمسی چرخه بلوغ فناوری را عینی و شهودی یاد می‌داد و آن آموزه‌ها باعث این مهم می‌شد که ایده‌هایی که از سوی دانش‌جویان و استنادان رشد می‌یافت و در کارگاه‌ها و مقیاس پایلوت، راستی‌آزمایی می‌شد، فرصت فوق‌العاده داشته باشند برای تجاری‌سازی. از این‌رو فرصت‌های صنعتی بسیاری در حوزه‌های مهندسی برق مکانیک، شیمی، نساجی و معدن تبدیل به کارگاه‌ها و کارخانه‌های بسیاری شد که فعل توانستن و اینکه ما می‌توانیم نمایه اصلی آن شد؛ جایی که تجاری‌سازی یافته‌های پژوهشی عینیت می‌یافت و این موفقیت‌ها روحیه اعتمادبه‌نفس و غرور مضاعفی را در فضای دانشگاهی پلی‌تکنیک پخش می‌کرد که اشتیاق آن، هم‌فرازی انرژی می‌کرد.

ادامه در صفحه ۵

ارزش زمان و بهره‌وری در ایران

استفندیار جهانگرد

استاد دانشگاه علامه طباطبایی

اقتصاددانان تمایل دارند بر بهترین فعالیت جایگزین در امور روزمره جوامع متمرکز شوند. این بهترین فعالیت جایگزین برای استفاده از یک منبع به‌عنوان «هزینه فرصت» است. هزینه فرصت مفهومی اقتصادی است که هزینه‌ای را توصیف می‌کند که تعیین می‌کنند تا تحلیل همه‌چیز آسان‌تر شود و این به مفهوم برگرداندن منافع و هزینه‌های هر فعالیت به واحد پولی به‌عنوان مثال ریال است. این اصل را باید بذیرفت که «زمان برای همیشه از دست می‌رود»، اما همیشه می‌توانید در آمد بیشتری از زمان به شکل اقتصادی کسب کنید. برخلاف پول، زمان چیزی نیست که بتوان آن را پس گرفت. هر وقت که زمان گذشت، برای همیشه رفته است. یک عامل ترکیبی اضافی و ظریف در اینجا این است که کارهای خاصی وجود دارند که شما فقط در یک نقطه از زمان می‌توانید انجام دهید و هرگز فرصت مجددی برای شما متصور نیست؛ یعنی وظایف، کارها و چیزهایی هستند که باید در زمان خاص و مناسب خود به آنها توجه کرد؛چیزهایی که اگر اکنون از آنها چشم‌پوشی کنید، دیگر هرگز در دسترس شما نخواهند بود. در این زمینه، نکات ظریفی درباره انگیزه، تمرکز و هزینه فرصت وجود دارد. هم تمرکز و هم انگیزه منابعی هستند که از طریق کارکردن و سایر فعالیت‌های روزمره‌ای که انسان انجام می‌دهد تحلیل

ادامه در صفحه ۵